

Acceptarea, o vină? TOVARĂȘE VERDEȚ, DAR RECIPROCA?

Reacția opoziției la unele demersuri ale Puterii este atât de promptă și de justificată încât ne-am aștepta să fie dusă până la capăt, până la desolidarizarea totală de respectivul demers. În felul acesta s-ar putea împiedica traducerea în practică a demersului respectiv sau, măcar s-ar putea împiedica repetarea acestuia.

Reacția la manevra obscenă a FDSN, prin care această formațiune îl cooptează pe Adrian Păunescu în delegația care avea să reprezinte România la Strassbourg, a fost cât se poate de justificată, a îmbrăcat chiar forme vehemente, dar n-a fost dusă până la capăt. Protestatarii aveau să la loc la masa discuțiilor, alături de cel protestat, făcând un supărător rabat la morală, care i-a surprins, desigur, chiar și pe interlocutorii străini, avizați, fără doar și poate, despre hramul poetului bun la orice. Această acceptare care, la început ne-a mirat iar mai târziu ne-a pus pe gânduri, mi-a adus în memorie vorbele frumoase ale filosofului: „Nu-mi pun semnătura alături de a ta, nici pentru a recunoaște că există Dumnezeu”.

Acceptarea nesilită reclamă o răspundere, atunci când faptul acceptat este în pregătire, este pe cale să se petreacă. Atunci când acceptăm un fapt deja petrecut, situația este complet alta, nemaifiind antrenată răspunderea, ci niște atribute nelipsite la omul de onoare.

Adesea sîntem tentați să ne lăsăm prea ușor măguliți, se înșelăm chiar să acceptăm periajul fără a-l pune la punct pe lingșitor, dar nu putem să acceptăm, sau n-ar trebui să acceptăm „minciuna de bine” care ne investește cu niște calități sau merite pe care le avem doar în mică măsură, dacă nu cumva ne lipsesc.

Pentru aceia dintre dumneavoastră care n-ați mai găsit numărul din 10-16 februarie al ziarului „Opinia publică”, reproducem: „Este tot atât de adevărat că returnarea deșeurilor toxice A DEVENIT POSIBILĂ (s.n.) ca urmare a atitudinii ferme în această chestiune, a prefectului Traian Muntean, a președintelui Consiliului județean Sibiu — Romeo Trifu și vicepreședintelui Nicolae Cosma”. Semnează apăsător, R.

Sîntem siguri că cele trei personalități locale sînt victime ale „minciunii de bine”, că nu și-ar fi pus semnătura pe textul domnului R. Dar oare îl vor accepta?

Mihai BRATU

Comuniștii cînd ajung la putere, acționează ca partid unic, „forță politică conducătoare” și nu permit existența altora. Cînd nu sînt la putere își reclamă dreptul în numele democrației.

★

Către Prefectura județului Sibiu

Vă rugăm a sprijini Fișala Partidului Socialist al Muncii din județul dumneavoastră, pentru atribuirea unui spațiu corespunzător desfășurării activității de partid. După cum vă este bine cunoscut, în urma alegerilor din 27 septembrie a.c., partidul nostru are reprezentare parlamentară.

Vă mulțumim pentru sprijinul acordat. Comitetul director, Președinte, Ilie Verdeț.

★

Adresa de mai sus a fost înregistrată la Prefectura județului Sibiu sub nr. 660 din 9.02.1993. Sîntem curioși dacă rezolvarea va merita mulțumirile pentru sprijinul acordat.

Nu de alta, dar alte organizații nu au nici un spațiu: Asociația Sibiu — Decembrie '89, Alianța Civică, Asociația Pro-Democrația și altele asemenea. Prefectura, ca existență instituțională, actualul (chiar fostul) prefect, pe vremea cînd la conducere era partidul tov-ului Verdeț, n-ar fi visat să ajungă la asemenea situație. Membrii organizațiilor de mai sus (huliganii pentru Ceaușescu — și Verdeț —, golani pentru Iliescu —, și Verdeț) au înlesnit asemenea posibilitate.

Proștii pricep greu și uită repede. După cum se vede, măcar de trei ani încoace, comuniștii nu sînt printre ei.

Ion UNGUREANU

Nu sîntem singuri

— interviu cu d-na ANTJE SCHMIDT-CLASSEN, „Cetățean de onoare” al municipiului Sibiu —

Deține numeroase diplome și distincții, dintre care cele mai semnificative sînt: CRUCEA DE MERIT — acordată de însuși președintele Germaniei, în anul 1991, pentru contribuția excepțională adusă în ultimii 10 ani, pentru ajutorarea și înțelegerea între popoare, MERITUL DE O-

NOARE, acordat de Clubul Lions — 1990 (tot în anul respectiv au fost acordate 4 astfel de titluri, în lume).

— Stimată doamnă, de ce România și nu o altă țară, aflată în aceeași situație?

— Primele informații despre această frumoasă țară,

mi-au fost furnizate de către tatăl meu, care în timpul războiului, a funcționat ca medic aici și care s-a atașat foarte mult de acest popor. Mai târziu, profesoară fiind, am avut în clasele la care predam, elevi care împreună cu familiile lor, au emigrat din România și care, prin ceea ce povesteau, mi-au trezit interesul.

— Care a fost începutul și cînd s-a petrecut?

— În urmă cu aproximativ 10 ani, am început prin a trimite pachete cu alimente și medicamente, la diferite familii din județul Sibiu. După 5 ani, am început să fac vizite, intrînd astfel în contact direct cu familiile pe care le ajutam, pentru a le cunoaște mai bine problemele, nevoile, mediul social în care trăiesc. Am ajutat în toată această perioadă multe familii de sași, români, țigani și maghiari. În ultima vreme, din cauza faptului că aria de ajutorare s-a extins considerabil, aduceam cu mașina, din Germania, doar medicamentele iar alimentele le cumpăram de la magazinele din țară, pe valută. În acest fel, personal am distribuit aceste ajutoare.

— Cum și cînd ați intrat în contact cu Școala de copii handicapați de auz?

— Imediat după Revoluție, am adus, în județul Sibiu mai multe zeci de camioane, conținînd îmbrăcăminte, alimente, medicamente și aparatură electrică, pe care le-am dirijat spre diferite instituții. Acest fapt a fost posibil datorită participării și sprijinului acordat de „Asociația Lucreativă a patronilor din Germania” (Întreprinderi medii) și unde soțul meu funcționa ca notar al unei astfel de asociații. În acest fel, am ajuns cu un astfel de transport la această școală. Timp de un an de zile, eu împre-

Spectacol DECAMERONUL

Teatrul „Radu Stanca” Sibiu, vă invită să vizionați spectacolul DECAMERONUL, în regia lui Iulian Vișa, în zilele de vineri, 19 februarie, ora 19 și sîmbătă, 20 februarie ora 19.00.

CONFERINȚĂ DE PRESĂ

„Nu ne subestimăm nici valoarea, nici puterea”

Sînt cuvintele președintelui Forumului Democrat al Germanilor din România, dl prof. dr. h.c. Paul Philippi, care descriu, poate, cel mai bine felul în care această organizație își înțelege responsabilitățile în realitatea contemporană. În acest sens, cuvintele tipărite de Nicolae Iorga în revista „Die Karpa-

then” de la Brașov, în februarie 1909, își mențin pînă astăzi actualitatea. „Pămîntul ardelenesc, pecetluit așa de vădit, în chip cultural, prin sîrguința săsească, nu poate fi prea îngust pentru 210 000 de oameni care reprezintă cîntec, muncă, economie și simț pentru dreptate și ideal”. Să nu uităm că după datele ultimului

recensămînt numărul etnicilor germani constituie o cantitate efemeră (sub 120 000, din care în ultimul an s-au pierdut 10 000). Fiind obișnuiți de peste secole cu situația de minoritate, comunitatea

(continuare în pag. a III-a)

Marius GHEORGHIU

(continuare în pag. a III-a)

a consemnat Vasile GALAȚA

DE LA DROMICHETE LA PAUL EVERAC

Fără indoială, tableta de simbătă seara a directorului general al TVR, devine un hap înghițit de multă lume. Mai greu sînt de determinat efectele ei curative. Poate, vreo dată, IRSOP — cheltuind cîteva milioane, ne va spune cîți români și-au pus cenușă în cap și s-au dat de ceasul morții, muncii de cumpilite muștrări de conștiință, pentru a nu le fi trecut prin minte cit de păcătoși sînt și că în ei se află sursa tuturor relelor care apasă asupra societății românești.

Realmente, dl. Everac vorbește fără cusur retoric, avînd ceva din blîndețea aspră a unui popă de țară care își ceartă pînă la urmă săracii cu duhul, care nu respectă nîscăi canoane. Mai are alături un avocat șiret care încearcă și, poate și izbutește, să scoată basma curată un hoț sau un criminal, convingînd instanța că păgubașul sau victima sînt, de fapt, în culpă. Mai deține același P.E. ceva din stilul unui moralist care, chiar dacă niciodată în trecut și nici în prezent nu va sfărîma codul eticii și echității socialiste, așa cum a făcut Moise cu tablele sale pe muntele Sinai, vrea să ne convîgă tot timpul că singurii responsabili de tot ce se întîmplă sîntem noi, muritorii de rînd. Nu prea muncim, ceea ce este oarecum adevărat (de ce?), sîntem prea mofturoși sau prea lipsiți de modestie, ne zboară gîndul aiurea, în cele străinătăți,

umblăm după ghiftuială pe nemuncă, vrem să ducem viață de nababi fără să punem osul la treabă. Adică, cum ar spune ardeleanul, sîntem și „săraci și jîngăși” (a se citi, pretențioși). Așa trebuie să acceptăm spusele vorbitorului nostru. Numai că apostolul de simbătă seara ne tot scoate din șifonier niște rufe murdare pe care ar trebui să le spălăm aici, la noi în familie, să le ascundem de ochii străinilor. Un singur lucru nu știe sau, mai degrabă se face că nu știe, vorbind despre niște efecte ale unor cauze pe care le ocolește ori le mistifică.

Intocmai ca în piesele sale din anii trecuți care nu erau, de ce să nu fim drepti, lipsite de harul artei dramatice și în care descoperim răspunzători pentru toate mizeriile noastre doar pe birocratul incurabil, pe gestionarul fraudulos sau pe activistul mărunt, revoluționar de profesie, ce trebuia reciclat la academia politică, nici acum nu efectuează o disecție în viscerele putrede ale sistemului comunist, a cărui promotori s-au arătat și atunci, și acum, foarte generoși cu dl. Everac.

Așadar, dumnealui ne servește o tabletă dar nu și rețetă pentru îndreptarea lucrurilor strîmbe. Într-o atare situație, orice tabletă poate fi toxică. Intoxicarea premeditată se poartă și azi. Tableta miraculoasă poate avea efectul unei alifii la un picior

de lemn, ca să folosim o zicală prozaică. Indiferent dacă din proprie inițiativă sau la recomandarea altor Vraci grîjuli, dar mai ales pentru sănătatea lor, pilulele sale, chiar dacă sînt învechite în acel strat dulceag pentru a nu crea repulsie la ingurgitarea lor, ni ce arată vicile în toată decrepitudinea lor. La ultima apariție, în prim-plan, dl. Everac a rostit: Dromichete (în loc de bună seară)! Era vorba de acel rege care și-a ospătat prizonierii în vase de pămînt și cu linguri de lemn, ca să vadă Lisimach cît de modești erau dăci și cît de imbecil a fost el, pofțind la sărăcia lucie dar demnă a acestora. Cine are urechi — să audă, s-a vrut morala disimulată a vorbitorului. Trebuie să fim demni urmași ai dăcilor care-și păstrau cu sfințenie modestia tradițională și să nu rîvnim la ceea ce nu ne este îngăduit. Așadar, nu s-au schimbat prea multe de la Dromichete la Everac. În ce mă privește, dacă voi avea privilegiul să intru vreodată în vila domnului Everac, mă voi mulțumi să-i admir splendi-dele obiecte de artă, chiar dacă la urmă, aș fi nevoit să mînc din ciorba-i de burtă cu o lingură de lemn.

George LIMBEANU

„Meseria de a vorbi” a d-lui Paul Everac urecă sau coboară?
Foto: R. BALINT

Buletin meteo

Dimineată cerul va fi variabil iar pe alocuri sînt condiții de producere a cefii. Vîntul în general slab, se va intensifica pînă la tare mai ales în zona de munte. Cerul se va acoperi treptat spre sfîrșitul zilei, fiind posibile precipitații mixte. Temperaturile maxime ale zilei: zero la 5 grade

Celsius, noaptea va fi noros și se vor semna precipitații. Temperaturile minime: minus 7 la minus 3, pe alocuri sînt condiții de producere a poleiului. Stratul de zăpadă la Păltiniș 29 cm, iar la Bilea Lac 70 cm.

Meteorolog de serviciu,
Ilie MOJIC

Vineri, 19 februarie

7.00 TVM, Telematinal. 10.00 TVR Iași. 11.00 TVR Cluj. 12.00 Film serial. Virginie își face de cap I. Ultimul episod (Reluare). 13.00 Descoperirea Planetelor. 13.30 Desene animate. Cupido. 14.00 Actualități. Meteo. 14.15 Ora de muzică. 15.00 Preuniversitaria. Prietenul nostru calculatorul. 15.25 Telescoala. 15.50 Tragerea Lotu. 16.00 S.O.S. Natura! 16.30 Arte vizuale. 17.00 Actualități. 17.05 Gong! 17.35 Pro patria. 18.35 Cîntece populare de dragoste. 19.00 Cultura în lume. 19.30 Desene animate. Nils Holgersson. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial. Destinul familiei Howard. Episodul 56. 21.45 Meridianele dansului. 23.00 Actualități. 23.15 Magazin cinematografic. Ecranul. 0.15 Trel din zece pentru un show. 1.15 Închiderea programului.

Simbătă, 20 februarie

9.00 Bună dimineată... de la Iași. 10.00 Actualități. 10.10 Șapte note fermecate. 11.00 Film serial pentru copii. A-

venturile lui Black Beauty (Anglia, 1972). Episodul 4. 11.30 Tradiție și perenitate în Bistrița-Năsăud. 12.00 Alfa și Omega. 13.00 Ora de muzică. 14.00 Tranzit-TV. Ora 25. Știri. Desene animate: Don Coyote și Sancho Panda (ora 14.10). Atlas. Al doilea război mondial. Rugby (ora 16.25). Scoția — Țara Gallor, în Turneul celor 5 națiuni. Transmisiune directă de la Edinburgh. Comentator Ioan Todan. Reportaje. Film serial (ora 18.00). Povestiri cu final neașteptat.

Mapamond. Teleenciclopedia (ora 19.15). Actualități (ora 20.00). Tableta de seară de Paul Everac (ora 20.35). Politică în top. Film artistic (ora

Metonimii

Noua „meserie de a trăi”

M-a obsedat multă vreme paradoxul CESARE PAVESE, cel care, după ce scrie o cartă-jurnal intitulată IL MESTIERE DI VIVERE (Meseria de a trăi), se sinucide într-o cameră de hotel. Fie că manualul lui de existență — îmi spuneam —, a fost un fals, fie că sinuciderea nu e autentică (un accident, o crimă perfectă — cum în atîtea cazuri s-a constatat la o analiză mai detaliată).

Și totuși, paradoxul nu face decît să confirme — cum

mi-am dat seama mai tîrziu —, strălucita lui vocație de profesionist al vieții. Dacă ești un om pur, sensibil, generos — cum a fost și el — dacă ai „studiat” viața ca un adevărat meseriaș, nu se poate să nu-ți coplesască auzul, la un moment dat, scrișnetul ei, ca de roți dințate mestece între maxilarele unui centaur și, în consecință, să nu te ispitească încetul cu încetul cealaltă zînă — mai blîndă, mai senină, mai promițătoare de sens. „Toate astea te scribesc. Nu vorbe. Un gest”. — scrie el pe ultima filă a jurnalului.

Odată însă ce ai învins primul paradox, se cascadează în față un altul, parcă și mai viclean. Gestul la care se referă Pavese aparține celui ce a privit pînă în străfundurile mutilate de absurd ale „Lumii ca Voință” și a realizat că de la un timp meseria de a trăi încapusese pe mîna unor circaci. Și, pentru că simțea nevoia unei delimitări, a ales-o pe cea mai sigură și definitivă.

Înainte de a înghiți cele șaisprezece capsule cu somnifere, și-a notat și laconicul testament pe prima filă a unui manuscris. „Îi iert pe toți și tuturor le cer iertare. E bine așa? Și fără prea multă gălgăie, vă rog”. Rugămîntea din urmă era adresată, desigur, noilor „meseriași ai vieții”, deși conținea în sine ironia maestrului demisionar. El știa, desigur, că se va face, în timp, multă gălgăie tocmai pe tema acestui „fără prea multă gălgăie, vă rog”. Cum, iată — mea culpa —, fac și eu acum. Dar o fac cu conștiința că ironia lui se poate transforma, deodată, în strigăt.

Vasile AVRAM

Nu de puține ori auzi astăzi pe ici pe colo: Mi-e greață, nu mai suport, nu mă mai interesează nimic... Sînt independent! Foarte frumos, domnilor! Fiți independenți! Tolăniți-vă pe patul tembelismului, al indiferenței și așteptați să vă vină binele din cer. Lăsați pe alții

Mîncăți lămîie!

să lupte pentru voi, să se sacrifice, să riște. Stați rețrași, învăluți în fumul așa-zisei superiorități care se numește frica de a te implica, lășitate, oportunism.

Mai bine v-ați trezi, ați face ceva, încercînd să participați cumva la mersul spre binele pornit de revoluție pentru voi, deci, implicit, pentru toți. Nu e motivul de grețuri sartriene; e timpul de acțiune, vervă, mișcare.

Altfel, v-aș recomanda să vă fie mai bine greață de voi înșivă și o să pieriți înecați în ea.

Mai Mîncăți lămîie să vă treacă!

Ileana Popa NICULIU

„Nu ne subestimăm nici valoarea, nici puterea“ Păcălici... cu cărți poștale

(urmare din pag. 1)

germană a pus mereu accentul pe aspectul calitativ și nu pe cel cantitativ, dovedindu-se un factor deosebit de activ în domeniul economic (mică industrie, meșteșuguri, servicii, agricultură), social și spiritual. Tocmai în aceste domenii doarește FDGR-ul să-și facă simțită prezența, cu atât mai mult cu cât poate juca rolul de punte de legătură între România și țările de limbă germană. FDGR-ul, care a luat ființă în seara de 23 decembrie 1989, s-a confruntat cu problemele cele mai mari tocmai în țară, unde a avut parte de suficientă mediaizare și unde prezentarea sa a fost adeseori deformată. De fapt, această situație se datorează și unei percepții idealizate a existenței etnicilor germani. Relativ puțini români cunosc dimensiunea tragediei prin care au trecut în ultima jumătate de veac cetățenii lor. Sfirșitul războiului l-a dus în Germania pe majoritatea tinerilor sași înrolați — de voie, de nevoie — în Wehrmacht, de unde nu s-au mai putut întoarce fiind considerați criminali de război. Alții, ca 70.000 de sași din România, au fost deportați în URSS pentru simpla vină de a fi aparținut acestei etnii, în timp ce în țară pământurile care le-au aparținut timp de 850 de ani au fost expropriate. A început, apoi, fenomenul cunoscut sub numele de „reîntregire a familiilor“, care

s-a transformat într-un adevărat exod din care comunitățile aflate la putere au profitat din plin, transformând un drept al omului într-un comerț cu carne vie, un adevărat neosclavagism. Casele și bunurile rămase au devenit ținta șacalilor puterii care, într-o exemplară disciplină de partid, s-au grăbit să intre în posesia unei „case din plecare“ sau „case de sas“ (expresii sinonime cu confortul), în funcție de serviciile aduse sau pilele avute în aparatul partidului și al securității.

În prezent, interesul manifestat de statele de limbă germană pentru situația acestei etnii în România a creat o altă legendă conform căreia, datorită ajutoarelor abundente, aceștia ar fi devenit, în cel mai rău caz, milionari. Ceea ce ignoră cei ce nasc sau întrețin astfel de mituri este faptul că ajutoarele care au sosit și sosesc încă sunt destinate zonelor locuite de germani, de ele beneficiind toți cei de acolo, cum sunt cele date spitalelor, așezămintelor pentru bătrâni, orfani și handicapați. În ce privește ajutoarele economice, multe organizații germane și-au ales partenerii dintre români. Scopul acestor ajutoare este de a ajuta pe oameni să se ajute singuri, având un caracter integrativ pentru toți cei ce locuiesc într-o anumită zonă. FDGR-ul încearcă să găsească soluții care să conducă la măsuri ce pot ajuta la stabilizarea etnicilor germani

în România și la crearea unui impuls economic pentru azilanții români din RFG, care vor să se întoarcă și au nevoie de un sprijin material pentru a putea trăi decent. A luat naștere chiar o fundație care asigură mijloacele necesare unei întreprinderi productive, cu obligativitatea ca aceasta să le folosească doar în scopul dat și să achite în mod simbolic un amortisment fundației. Este vorba, de fapt, de o creditare fără dobândă pe termen lung, iar din amortisment se crează un fond ce poate fi folosit pentru acte similare. Din nefericire, autoritățile nu arată mare înțelegere pentru astfel de acțiuni, menținând în continuare sistemul de taxare vamală al ajutoarelor. Poate n-ar fi rău ca parlamentarii să fie convinși de necesitatea unor schimbări legislative, mai ales că acestea ar aduce folos se tuturor părților interesate.

O altă inițiativă a FDGR-ului este de a realiza o broșură în care toate minoritățile etnice să se prezinte, pentru o mai bună cunoaștere a problemelor lor de către toți cetățenii României. Să mai adăugăm că membrilor anteriorului Parlament li s-a înmănat broșura „Ce sînt și ce vor sașii din Ardeal“ dar, după modul în care s-au comportat, e îndoielnic faptul că ar fi și citit-o. Sperăm și noi ca aleșii de astăzi să fie mai receptivi la doleanțele și propunerile etnicilor germani a căror prezență nu face decît să îmbogățească viața noastră spirituală și, de ce nu, materială.

Datorită dorinței nemăsurate a românilor de a da de lucru organelor specializate în citirea corespondenței, majoritatea cetățenilor preferă să expedieze epistole în plicuri închise. Din această cauză CARTEA POȘTALĂ aproape că a ieșit din uz, ea fiind folosită doar de câteva instituții publice pentru a transmite somații (armată, poliție, bibliotecă etc.). De altfel nici nu s-au mai prea tipărit cărți poștale, cele existente avînd înscris prețul de 50 bani, adică exact valoarea timbrului tipărit pe ele. Pentru înscrierea la Biblioteca Astra se solicită trei cărți poștale (pentru expedierea eventualelor somații), astfel încît solicitantul se duce și le cumpără de la Oficiul poștal cel mai apropiat (Oficiul 1). La fel au procedat numeroși copii doritori de cultură cărora, însă, li s-au vindut cărți poștale la prețul de 9 lei fără a purta ștampila cu noul preț. Dacă ținem cont că prețul adăugat este de 7 lei, ne întrebăm pe drept cuvînt cine pe cine păcălește, pentru că biblioteca, expedind cartea poștală, trebuie să adauge timbrele corespunzătoare valorii. Nu încercăm să dezlegăm această enigmă pentru că ea ne aduce aminte de un interesant joc de cărți al copilăriei intitulat „Păcălici“. Trăind într-o societate originală, de ce n-am juca „Păcălici“ și cu cărți poștale? ...

Marius GHEORGHIU

Unde-i lege nu-i tocmeală!

Cu cîva timp în urmă prezentam în ziarul nostru cîteva din problemele consilierilor comunați din satul Nou. Una dintre ele viza un grajd cu terenul aferent, închiriat unui sătean. Noi ne-am exprimat, la vremea respectivă, îndoiala în ceea ce privește valabilitatea contractului de închiriere, specificînd și motivele. Reprezentantul Prefecturii, dl. Stoica, prezent la Roșia pentru rezolvarea mai

multor probleme printre care și aceasta, i-a chemat pe cei patru consilieri din satul Nou la Sibiu pentru a se pronunța un jurist asupra legalității și valabilității actului respectiv. Li s-a răspuns oamenilor, atunci că acesta este perfect valabil și singurul lucru pe care-l mai pot face este să mărească, eventual, chiriile imobilului. Ne ferim să comentăm noi competența sau buna-credință a funcționarilor prefecturii. Faptele vorbesc de la sine.

Consilierii din satul Nou cer audiență noului prefect, Traian Muntean, expun datele problemei și cer să li se trimită încă o dată un reprezentant al prefecturii la Roșia, insistîndu-se ca acesta să nu fie în nici un caz dl. Stoica. Se deplasează la Roșia o juristă. Rezultatul? Contractul de închiriere nu este valabil din aceleași motive pe care le-am expus și noi, și încă unul în plus: la data cînd s-a încheiat acest contract exista deja legea care impunea scoaterea unor astfel de spații publice la licitație. Lucru care nu s-a întîmplat. Primăria din Roșia urmează să-l dea în judecată pe titularul de contract pentru a se ajunge la respectarea legii.

Ce se întîmplă în cazuri de genul acesta, cînd oamenii sînt puși pe drumuri și induși în eroare de funcționarii unor instituții care există tocmai pentru a veghea la aplicarea corectă a legilor? Noi așteptăm răspunsul. Ne-am cam saturat de haos.

Natalia DROG

Nu sîntem singuri

(urmare din pag. 1)

ună cu încă șase prietene, am acționat în vederea dotării corespunzătoare a acestei școli.

— Am cunoștință că în orașul Siegen, unde locuiți, ați organizat o Asociație „Nașii școlii copiilor cu handicap de auz.“

— Într-adevăr, această Asociație, are statut juridic și la ora actuală cuprinde 575 de membri. Dorința mea este ca numărul de membri să ajungă la 1000. Aportul financiar al fiecărui membru este simbolic 5 DM pe lună. Sînt și oameni care cotizează, bineînțeles mai mult. Dar nici în Germania, nu toată lumea este bogată.

— Cum au fost percepute aceste acțiuni în Germania?

— Sinceră să fiu, cu circumstanță și neîncredere, la început, datorită muncii deosebit de mare ca volum, pe care îl incumbă o astfel de activitate. Toți se mirau, cum o persoană particulară reușește astfel de performanțe. În legătură cu acțiunile mea, s-a scris deja mult, fiind deja menționată într-un număr de 50 de articole.

— În ce relații sînteți cu autoritățile române?

— Relațiile mele cu autoritățile române sînt transpa-

rente. De fiecare dată, am găsit înțelegere și am fost sprijinită, începînd cu ambasadorul României la Bonn, prefect, primar, direcțiunea școlii. Doar astfel a fost posibil executarea unor lucrări, dintre care menționez doar pe cele mai importante: asfaltarea curții, construirea celor 2 garaje, 2 magazii, amenajarea băilor, schimbarea instalației electrice și sanitare și multe altele.

Regretul meu personal este că nu am timpul liber necesar pentru a discuta mai mult cu oamenii școlii. Pentru a aduna fonduri cît mai mari pentru școală, țin conferințe la cele două cluburi — Rotary și Lions, particip la gale de binefacere și țin un contact permanent cu toate firmele pe care le cunosc.

— Ce proiecte de viitor aveți în vedere?

— Mai sînt încă multe de făcut. În orice caz, țelul meu final, este ca această școală, să arate și să fie dotată, la nivel european.

— Vă mulțumim.

Fără bani, fără pămînt, fără servicii, dar cu șobolani...

Deși pare greu de crezut, există oameni care se confruntă azi cu situația prezentată de noi în titlu. Dar și mai greu de crezut că acestora li se întoarce spatele în loc să li se întindă o mînă de ajutor.

Ne-am oprit asupra cazului doamnei MARIN VICTORIA, cu domiciliul în Sebeșu de Jos nr. 248. Vorba vine, „domiciliu“, pentru că, printr-un concurs de împrejurări mai puțin fericite, ajunge să locuiască în comuna Cristian, după propriile cuvinte, „într-o

hurubă cu șobolani“ (ne arată pe față o mușcătură de șobolan). Apa din fîntină nu este bună nici măcar pentru spălat. Lăsînd la o parte trecutul, pentru că, realisti fiind, credem că nimeni nu trebuie să fie lăsat să trăiască așa, cităm cîteva fragmente din scrisoarea pe care d-na Marin Victoria ne-a lăsat-o la redacție:

„Am trei copii, al patrulea mi-a murit, am plecat din sat și acum stau în comuna Cristian de trei ani pribeagă, căci la noi nu a fost colectiv

și noi nu avem pămînt. Pentru că nu m-am putut angaja nici înainte de revoluție nici după, nu am cu ce întreține copiii și nici unde să locuiesc, căci stau în Cristian într-o hurubă cu șobolani. Am apelat la primarul din Cristian și nici nu a vrut să mă asculte. Pe deasupra, mai am și pe mama bătrînă de 78 de ani, fără pensie, bolnavă și nu am bani să-i cumpăr medicamente. Nu mai pot trăi așa, fără bani, fără servicii, fără foc. Sînt în situația să îmi

omor copiii și pe mine căci numai așa pot să scap de toate necazurile și de mafia care este“.

Dincolo de dramatismul situației, în cuvintele disperate ale acestei femei se regăsește, în parte vina tuturor celor care acceptăm, cu bună știință sau nu, o asemenea societate. Facem un apel la toți cei care o pot ajuta pe această femeie și pe cei trei copii, care au nevoie de un trai decent.

Gabriela BĂLAN

ANUNȚ

Membrii PNT-CD din județul Sibiu sînt convocați în 6.03.1993, ora 10, la sediul din str. Magheru nr. 3, pentru CONFERINȚA JUDEȚEANĂ și la alegerea Comitetului județean.

Candidaturile se depun pînă la 28.02.1993.

Mica publicitate

VINZĂRI

• Vind video player Funai nou sigilat, cu telecomandă, în garanție, preț convenabil. DM sau lei. Tel. 43 10 24.

• Vind video recorder nou audio-ton. Informații, zilnic șos. Alba Iulia bl. 14, ap. 1. sc. A, fam. Popa.

• Vind fin și otavă de grădină în Sibiu (500-600 kg). Vind următoarele medicamente germane: Adalat (Nifedipin), Ultralan - tablete, Circumaren (Sermion) fiole, Flogil (Metronidazol), Ultralan (tablete), Prednicoch (Prednisol). Tel. 42 45 25.

• Vind mobilă veche, lemn masiv stejar, formată din două paturi, două noptiere, două dulapuri, oglindă ovală cu noptieră. Preț negociabil. Informații, Piața Mică nr. 25, ap. 1.

• Vind sac dormit bebe, hăinuțe pentru copii până la doi ani și palton, geacă ptr. copii de 6-8 ani, cizme damă nr. 39-40, cizme copil nr. 16, de cauciuc, ghetuțe nr. 16, toate la preț convenabil. Tel. 47 30 07.

• Vind TV „Orion” pentru piese de schimb. Tel. 42 14 70.

• Vind pantofi piele cu toa înalt, negri, eleganți, mărimea 35.5. Tel. 42 14 70.

• Doriți blugi Wrangler nr. 27-34 pentru copilul dvs. cu numai 3000 lei? Telefoanați la 44 73 61.

Vind certificate de proprietate, 10 000 lei/buc. negociabil. Garantez valabilitate. Inf. Cl. Cîsnădiei nr. 17, bl. 23, ap. 26.

• Vind convenabil încălțăminte damă nr. 36 și 37 (italiană și românească). Tel. 44 73 61.

• Vind video recorder Universum, nou, cu telecomandă. Tel. 41 76 73.

• Vind certificate de proprietate. Asigur valabilitate. Tel. 41 76 73.

• Vind telefon cu taste (interfon) 20 de memorii, model deosebit, nou. Produs german. Tel. 41 76 73.

• Vind combină muzicală Schneider și dublu deck Goldstar. Absolut nou. Tel. 41 76 73.

• Vind griu, calitatea I - 750 kg. la preț de 75 lei/kg. Tel. 44 41 42.

• Vind ieftin Opel Karavan, 2.3 Diesel și Opel Rekord 2.0 S, automatic. Tel. 42 67 75, după ora 16.

• Vind pianină „August Förster”. Tel. 44 05 59.

• Vind stație de amplificare stereo, 2x35 W HI-FI A 350 stare perfectă. Preț 30 000 lei. Tel. 42 91 75, între orele 17-20.

• Vind TV color diag. 66 cm, cu telecomandă, puțin folosit. Preț 150 000 lei. Tel. 48 19 64, după ora 16.

• Vind convenabil reviste „Time” și „News week” din anul 1990. Tel. 41 61 17, între orele 17,30-21,30.

• Vind video „Panasonic” multifuncțional - 1000 DM, sau echivalent în lei și case înregistrate, mașină de cusut „Neuman”, stare excepțională. Inf. tel. 47 41 39.

• Vind fin calitate, căruță trei sfert, cu bol. Preț negociabil. Inf. Vărd nr. 64 sau tel. 51 02 51 - Agnita.

• Vind receiver Amstrad Fidelity, telecomandă, sunet stereo, 64 canale programabile. Tel. 43 98 39.

• Vind bicicletă rusească tip Pegas, model deosebit, nouă. Tel. 41 13 97.

• Vind urgent utilaje brutărie-patiserie: cupor german pe gaz metan sau motorină, malaxor - 2 cuve x 200 l. castane, tăvi, făină. Tel. 092/41 17 85.

• Vind TV alb-negru „Diamant S”, pe lămpi, stare excepțională. Tel. 42 56 66.

• Vind lăzi stupi, noi, cu caturi, acoperiș, fiecare cu 13 rame 40 x 30 din fostăna. Vind două sobe de încălzit cu cărbuni - lemne, marca „Super 2”. Emailate. Tel. 41 13 87.

• Vind medicamente pentru ficat: Esentiale, Hepabiot, Arginină - fiole - heubite; Clorură de potasiu, Risicordin, Ludionil, Aponal, Tra-man-Tropfen. Tel. 43 90 74.

• Vind două sobe teracotă tip cizmă, două pinze circular 550, arzător 2000, un colac de sîrmă ghimpată galvanizată, o pereche de pantofi din import, nr. 36-37, cataloage de modă, import. Aldea Vasile, Plugariilor 11.

PIERDERE

• Pierdut legitimație de serviciu, pe numele Bocșariu Nidia, eliberată de PIM SA Sibiu. O declar nulă. (123)

CUMPĂRARE

• Cumpăr forinți. Telefon 41 48 58.

DIVERSE

• Solicit împrumut de 500 000 lei cu dobîndă de 30 la sută pentru o perioadă de trei ani. Ofer garanție. Telefon 42 20 84.

• Transport marfă și persoane cu microbuz 9 locuri. Telefon 47 27 93, după ora 15.

• Rog persoanele care mlecure, 17.02.1993, trecînd pe lângă cinematograful „Tinerețului” au văzut mașina care a tamponat un autoturism argintiu metalizat, marca Toyota, parcată în stînga cinematografului, în jurul orei 17,40-18,00, să sune la telefonul 42 93 09. (Recompensă în valută).

• Societatea de Ajutor Reciproc Mihai Viteazul îi invită pe toți membrii duminică, 21 februarie ora 10, în Sala IRE Sibiu, pentru adunarea generală. Comitetul SCHIMBURI DE LOCUINTE

• Schimb apartament două camere Făgăraș, cu similar sau garsonieră confort I, Sibiu. Tel. 42 14 70.

• Schimb apartament proprietate, confort I, trei camere, etaj II, și microbuz VW 1600, 8 persoane, cu casă singur în curte, garaj. Tel. 42 14 90, orele 18-21.

ÎNCHIRIERI

• Închiriem prin licitație 3 spații comerciale în suprafață de 470 mp, 120 mp și 48 mp, situate în str. Faurului nr. 19. Tel. 41 63 78.

• Primesc două fete în gazdă (intrare separată). Telefon 42 49 49.

MULTIMIRE

• Multumim doamnei doctor MIRELA ARMEAN de la Cabinetul medical „Sano” din str. Bucegi nr. 3, pentru hălele donate.

Asistentele de ocrotire de la Dispensarele 8, 10, 11, Hipodrom.

ANIVERSĂRI

Urăm dragel noastre SIMONA CERGHEZAN, cu ocazia împlinirii vârstei de 18 ani, multă sănătate, fericire și un călduros „La mulți ani!”.

Părinții și cei trei frați: Cornel, Sorin și Doru.

Cu ocazia aniversării zilei de naștere, la 19 februarie, îți dorim dragă DOREL SUCIU, multă sănătate și un sincer „La mulți ani!”.

Ionel, Ioana și Adriana.

DECES

Cuvintele, lacrimi și florile nu pot reda durerea din sufletele noastre, la despărțirea de iubita și distinsa noastră mamă și bunică

ALEXANDRINA VASIU

- 76 ani -

(ZINA - n. Dordea)

O vom conduce pe ultimul drum, vineri, 19 februarie, ora 13,00, de la Catedrala Mitropolitană Sibiu.

În veci nemîngiați: fiica Sandra, nepoțica Alexandra și ginerele Bebe.

COMEMORARE

Anunțăm parastasul de 6 săptămîni la Biserica din Groapă, pentru preoteasa EUGENIA CALUGAR, în ziua de 20 februarie, ora 16,00. Familia

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICHE ȘI CONTROLULUI FINANCIAR DE STAT A JUDEȚULUI SIBIU

INVITĂ EXPERTII contabili și tehnici SĂ PARTICIPE, ÎN DATA DE 25 FEBRUARIE 1993, ora 12, în sediul Tribunalului județean Sibiu, la ȘEDINȚELE DE CONSTITUIRE a filialelor județene a:

- Corpului experților contabili și contabililor autorizați din România CECCAR;
- Corpul experților tehnici din România.

Relații suplimentare la telefon 41 62 90, interior 131.

— 56 —

Magazinul „LEBĂDA”

situat în Complexul comercial din B-dul Mîlea nr. 1 (lîngă cofetăria Aida), și

Chioșcul „EGRETA”

din cartierul Ștrand, amplasat pe Alea Doljului (la 50 m de Oficiul poștal),

V Ă O F E R Ă :

produse ale industriei chimice și accesorii:

• ARTICOLE AUTO:

- Lichid frînă - toate tipurile;
- Ulei motor SUA - 695 lei/litru;
- Antigel 100% - 715 lei/litru;
- Șampon auto;
- Filtre motorină.

• ARTICOLE UZ CASNIC ȘI GOSPODĂRESC:

- Oxid de zinc;
- Hipoclorit de sodiu;
- Adezivi;
- „Cartofix” (combate încolțirea cartofilor);
- Sodă caustică și calcinată;
- Lumînări pentru orice ocazii;
- Perii diferite.

• ARTICOLE COSMETICE ȘI PENTRU IGIENĂ:

- Săpunuri în gamă largă;
- Pastă de dinți;
- Deodorante, apă de colonie;
- Farduri, rujuri, vopsea de păr;
- Creme, emulsii;
- Pastă de ras;
- Ungiere, piepteni, perii.

— 55 —

„Asigurarea Românească” S. A. (ASIROM)

O SOCIETATE DE ASIGURARE PUTERNICĂ, STABILĂ ȘI SIGURĂ

Avînd în vedere posibilitatea apariției unor evenimente imprevizibile cu efecte distructive, de ordin material și uman, ASIROM pune la dispoziția agenților economici, o gamă variată de FORME DE ASIGURĂRI FACULTATIVE:

• pentru punerea la adăpost împotriva incendiului și a altor calamități (inundație, furtună, uragan, trăsnet, grindină, cutremur, etc) a bunurilor din patrimoniul propriu, ori a celor primite în folosință, păstrare, reparare sau prelucrare, precum și a bunurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere ori locație a gestiunii.

SE POT ASIGURA:

- clădirile și alte construcții (clădiri administrative, social-culturale, magazine, locuințe etc.);
- conținutul clădirilor (mijloace fixe și mijloace circulante ca: mașini și instalații, materiale, mărfuri, obiecte de inventar, mobilier etc.);
- lucrările de construcții-montaj (construcții civile și industriale, drumuri, poduri, prospecțiuni geologice, forări etc.) și răspunderea constructorului.

SE MAI POT ASIGURA:

- bunurile distruse sau avariate în timpul transportului, ca urmare a accidentelor, incendiului și altor calamități;
- bunurile sau alte valori, pentru cazurile de furt prin efracție sau prin acte de tâlhărie;
- geamurile, vitrinele, oglinzile, reclamele luminoase și orice alte obiecte casabile, pentru cazurile de spargere sau crăpare din orice cauză.

— 54 —

Anunțurile de mică publicitate apar gratuit. Doritorii sînt rugați să decupeze cuponul, să-l completeze și să-l depună la redacția noastră sau să-l trimită prin poștă. Nu răspundem de autenticitatea datelor din anunțuri. Vă rugăm folosiți numai majuscule.

CUPON

Nume și prenume _____ B.I. _____

Adresa: _____ Tel. _____

Textul: _____
